

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Enheden for EU og internationale forhold/CASA

Den 3. maj 2012

FVM 029

Referat af møde i Rådet (landbrug og fiskeri) den 26.-27. april 2012

1. Reformen af landbrugspolitikken – direkte støtte

Drøftelsen viste som ventet delte synspunkter i forhold til koblet støtte, hvor en række medlemsstater ønskede flere muligheder for at yde koblet støtte, herunder til svinekødsektoren, fjerkræsektoren, bomuld, tobak og olivenolie, ligesom flere af disse medlemsstater ønskede procentsatsen hævet, mens en mindre gruppe medlemsstater advarede mod mere koblet støtte. Der var generel opbakning til særlige støtteordninger for yngre landbrugere og mindre landbrugere, om end et flertal af medlemsstater ønskede, at disse ordninger blev frivillige for medlemsstaterne. Dette blev afvist af Kommissionen med henvisning til nødvendigheden af at skabe incitament for at tiltrække flere yngre landbrugere samt, at der var tale om et forenklet støtteregime for de mindre landbrugere. Visse medlemsstater ønskede endvidere definitionen af yngre landbrugere harmoniseret med søjle II. Der var generel tilfredshed med Kommissionens forslag om supplerende betalinger til landbrugere i områder med naturlige begrænsninger, da denne var frivillig, idet enkelte medlemsstater dog satte spørgsmålstegn ved hensigtsmæssigheden af at placere denne i søjle I. I forhold til definitionen af aktive landmænd var der blandt medlemsstaterne bred opbakning til formandskabets forslag om at fokusere på arealerne og fjerne medlemsstaternes forpligtelse til at kontrollere indkomst fra ikke-landbrugsmæssige aktiviteter. Der var også medlemsstater, der kunne støtte Kommissionens bebudede, nye forslag om en mulig negativliste, som indebar, at de enheder, som stod på negativlisten, skulle kunne bevise, at de var berettiget til landbrugsstøtte. I forhold til forslaget om capping viste drøftelsen en skepsis blandt mange medlemsstater, herunder de administrative konsekvenser af forslaget. I forhold til Kommissionens forslag om intern omfordeling af den direkte støtte udtrykte en række medlemsstater bekymring over de voldsomme konsekvenser, forslaget ville have for mange landmænd. Flere medlemsstater ønskede en længere tidsperiode og en mindre omfordeling, særligt i det første år. Derudover blev flere idéer fremsat, herunder muligheden for forskellige støttesatser og begrænsning af den interne omfordeling på linje med omfordelingen mellem medlemsstaterne. Flere medlemsstater var i den forbindelse bekymrede over SAPS-modellens ophør. Kommissionen forsvarede sit forslag om intern omfordeling, som man fandt helt centralt i reformen.

2. Reformen af den fælles fiskeripolitik – grundforordningen

Der var bred opbakning blandt medlemsstaterne til at anvende regionalisering og inddrage de rådgivende råd yderligere i beslutningsprocessen samtidig med, at der blev sikret level playing field og ensartet kontrol. Der var enighed om, at de rådgivende råds rolle var vigtig og skulle styrkes. Flere medlemsstater ønskede, at der skulle ske obligatorisk høring af de rådgivende råd, og at der blev taget hensyn til den enkelte regions særlige karakteristika. Der var overvejende tilslutning til, at de regionale foranstaltninger skulle gennemføres ved EU-lovgivning frem for national lovgivning. Endelig efterlyste flere medlemsstater øgede midler fra Den Europæiske Hav- og Fiskerifond til regionalisering.

Et flertal var imod Kommissionens forslag om at indføre et obligatorisk system for omsættelige fiskekvoteandele, særligt fordi man ikke ønskede spekulation i kvotepriser eller øget koncentration hos få aktører. En gruppe medlemsstater ønskede et frivilligt system, hvor medlemsstaterne selv definerede de specifikke detaljer for, hvordan systemet skulle fungere. Kommissionen påpegede behovet for at finde løsninger på overkapacitetsproblemet og mente, at både medlemsstater og Kommissionen havde svigtet sit ansvar i denne henseende. På trods af den manglende opbakning til omsættelige fiskekvoteandele kom medlemsstaterne ikke med mange alternativer til metoder, der kunne reducere overkapaciteten. Enkelte medlemsstater ønskede at fortsætte ophugningsstøtteordningen, mens andre mente, at medlemsstaterne selv skulle have mulighed for at udarbejde en plan for, hvordan man ville reducere kapaciteten, eventuelt i form af mere effektiv kontrol.

3. Reformen af den fælles fiskeripolitik - markedsordningen

Forslaget var ikke på dagsordenen.

4. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om visse foranstaltninger over for lande, der tillader ikke-bæredygtigt fiskeri, med henblik på bevarelse af fiskebestande (sanktionsinstrumentet)

Forslaget var ikke på dagsordenen.

Eventuelt

Status for implementering af kravet om løsdrift for drægtige og diegivende søer

Kommissionen oplyste, at kun 16 medlemsstater forventede at have implementeret kravet om løsdrift for drægtige og diegivende søer fuldt ud inden fristen den 1. januar 2013. Dette på trods af en implementeringsperiode på 12 år. Kommissionen opfordrede til at sikre fuld implementering i alle medlemsstater. Kommissionen påpegede, at man ikke ville tillade, at tilliden til de fælles regler blev kompromitteret, eller at der skete en skævvridning af konkurrencen ved at forlænge implementeringsfristen. Flere medlemsstater, herunder Danmark, udtrykte tilfredshed med Kommissionens linje. Kommissionen understregede, at man ikke ville tøve med at indlede traktatkrænkelssager mod de medlemsstater, som ikke efterlever reglerne den 1. januar 2013.